

μετανοήσης μιά μέρα, γιατί μιδόν χάρισες τήν καρδιά σου...

—Η καρδιά μου ήταν νερογι! Έσυ τήν άναστησες, άπο την πρώτη στιγμή πού σέ είδα! Σού άνηκει, λοιπόν! Θα σου άνηκη γιά πάντα!

—Ιατί μέ βασανίζεις; Γιατί ξεχνάς ότι η μέρες της ζωῆς μου είναι μετωριμένες... Άπο μέρα σε μέρα, περιμένων ν' άκονθο την καταδίκαση μου άλωσαν...

—Δεν θα σ' άνησα δεντρά νά σε καταδικάσουν! φώναξε ο Ρενέ. Θα κάνει τ' άδυντα δεντρά νά σε σώσω...

Καί ο Ρενέ κατώθισε πράγματα νά δωροδοκήσῃ τους δεσμοφύλακες, νά τους τραβήξῃ μέ το μέρος του καί νά τους κάνει νά φανούν πρόσωπα νά τον βρήσουν νά κλέψῃ την Μπρισέντ από τὸν πύργο. Μά δεν άπογραψε μήτρες ένα βράδιο στὸν δουάτη τῆς άγαπημένης του, γιά νά της άναγγείλη ότι ήταν έλευθερη, ότι μπορούσε νά τὸν άποικιον στὸ βασιλείο του, έπεινη άγριάθηκε ν' άποδράση.

—Πρέπει νά μείνω, άπορηθηκε, καί νά τιμωρηθῶ γιά τὰ έγκλημάτων μου!

Χωιένες πήγανε η παρακλήσεις τοῦ Ρενέ. Η Μπρισέντ δὲν ήθελε νά τὸν άποικοθήσημ...

...Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ή βασιλισσα ἔθρηκε διαταγὴ ν' ἀποκαλιθῆνη ἡ φαρισαεύτρια... Ο Ρενέ παρονισάστηκε τότε στὴ βασιλίσση καί τὴν ἵζετοντας τρελλός απὸ ἀπελπισία, νά δώση χάρι στὴν Μπρισέντ... Μά δὲν έσων τίποτα. Τὸ μόνο πού ἐπέτυχε, ήταν νά τοῦ δώσειν τὴν ἄδεια νά παρεψεθῇ στὴν ἑπτέλεσ...

Η Μπρισέντ κατέβηκε μὲ σταθερὸ βῆμα σ' ἔνα απὸ τὰ ὑπόγεια τοῦ πύργου, διποὺ τὴν περιμένειν ό δίμως... "Οταν είδε τὸ Ρενέ, ἀκουμπημένο σ' ἔνα τούχο, νά τὴν κυττάῃ μὲ μάτια πεταγμένη ἔξω απὸ τὶς ζωῆς, τὰ γόνιτά της λίγουσα γιά μάτια στιγμή. Δὲν ἀργοῖς οὐσῶς νά ξανθρέψῃ τὴν φυροχαμά της. Χαμογέλασε τὸ φίλου της, σαν νά προσταθούσε νά τὸν δώσῃ θάρρος, καί θέτερα γονάτισε πάτω, ἀκοινωνίας τὸ κεφάλι της σ' ἔνα κομμάτι ξύλο...

Ο δίμως σίρκους τὸ τσεκούρι του...

Σὲ λίγο, ἔνας ξεόδος κρότος ἀπονότηκε—καί τὸ πατούμενό κεφάλι τῆς φαρισαεύτριας ἔπειρε πιγός στὴν πόδια τοῦ Ρενέ...

Ο πρόγρηψ ξαναγέρισε θέτερα στὴν πατούδα του, ἀπὸν ἀπότομος ἴσχεντο πού νά κάνῃ τὴν καρδιά του νά γινούνται φροντικά. Μὲ τὴν διαφορὰ στις, ἐνῷ θήλεις νά ἐπιστρέψῃ στὸν τόπο του μαζὶ μὲ τὴν θελετή του, ἔφερε τόρα απὸ αὐτὴν μονάχα τὸ βιλασιμένον κεφάλι της, τυλιγμένο σ' ἔνα μετατρέποντα μαντήλη—τὸ κεφάλι τῆς πρότης καὶ τελευταῖς γυναίκας πού ἀγάπησε στὴν ζωή του!..

ΠΩΛ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μεταξὺ φίλων :

—Είμαι απέλπισμένος, βρέ άδειοφέ. Η γυναίκα μου, δὲν έχει κεφάλι.

—Κούτε, καί δέν χάρεσαι. Η δισή μου, πού έγινε μεγάλο κεφάλι, μοις ἐπιβάλλει νά τῆς ἀγοράσω κάθιτο τόσο κι' απὸ ένα κατέλλο!..

* *

—Πιστεύετε, γιατρέ, πώς καιπού φορά θάλπους καὶ ζωτανούς οι ἀνθρώποι;

—Στοὺς δικούς μου πελάτες είνε ἐντελῶς ἀδύντων νά συμβῇ αὐτό, κυρία μου!..

* *

Η κυρία (ποὺ ἐτοιμάζεται γιά μιά χοροεστεγίδα) — Μαρία, ἔφεραν τὰ ἀνθη πού θὰ βάλω στὸ μαλλιά μου;

Η καμαριάρια.—Έδοι είνε, κυρία... ἀλλὰ τοὺς μαλλιά σας θὰ βάλετε κάτω απὸ τὰ ἀνθη;

* *

Μεταξὺ σιδήνων :

—Άγα, Μήμη, σήμερα ο δόδοντοιατρός μου μούβηγε ένα φρονιμήτη καὶ φοβάμαι μήποτε γίνοι ἀνόητη.

—Άντες είνε ποιολήψεις. Σὲ βεβαιῶ δτι κι' διὰ τὰ δόντια νά σου βγάλη, δὲν θὰ γίνης... πιὸ άνοητη απ' διά τι είσαι!..

* *

—Είχείνη.— Θιμάστε, γιατρέ, πού σας ἀρνήθηκα τὴν χειρά μου, πόδη τεσσαρακονταετίας;

—Είχείνη.— “Ω, ναί. Είνε... ή γλυκιστέρα ἀνώνυμης τοῦ βίου μου!..

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η γυναίκα νομίζει ότι ποθεὶ τὸν ἀγαπημένο της, ἐνῷ δὲν ποθεὶ παρὰ μονάχα τὸν ἔφωτα.

Μπαλζάκ
Διογένης

“Αν ἡ εὐσέβεια ἀνεβάζει τὴν ψυχή μας στὸν οὐρανό, ὁ ἔφωτας μεταβάζει τὸν οὐρανό στὰ πόδια μας.

Βύρων
Βύρων

“Ο γάμος γεννιέται ἀπ' τὸν ἔφωτα, ὅπως τὸ Ξένοι ἀπ' τὸ ποασ.

Βύρων
Βύρων

“Ο ἔφωτας ιψώνει ἡ ταπεινόντα τὴν ψυχή, ἀνάλογα μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ τὸν ἔφενται.

Καντέ Μπωμόν
Αλέξανδρος

“Η ἀπιστία τῶν γυναικῶν γιατρεύεται μὲ τὴν ξηλοτυτά.

Λάζαρος Γιγιεζ
Βύρων

“Η γυναίκα είνε ἔνα λοιπόνδι ποὺ ἀναδίνει τὸ ἄρωμά του κάτω απὸ τὴν σκιά.

Λαζαρενός
Βύρων

“Εντεμόν

Δέν είνε δημιεθῶν ἔνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναίκα μὲ φιλία, παρὰ μονάχα ὅπως είνε πειù απόμαχοι τῆς ζωῆς. Εγείνοι ποὺ

έχουν ὅπλα πολεμοῦν!

Βαλεντίνος
Βύρων

“Η γυναίκας ἐγαρμόζουν μ' ἔνα θιαμάσιο τρόπο τὸ Σύνταγμα, ὅπαν παντερόνται. Βασιλεύονταν, δηλαδὴ ἔχονταις ἀπειθυνό τὸ σύνγρο τοὺς.

Ριβαρόζ
Βύρων

“Η γυναίκα, ποὺ βάφονται, δὲν κάνονται τίτοτ' ἄλλο, παρὰ νά πιστοποιήσῃ τὸ θάνατο τῆς δοσερότητός του μὲ τὸ κόκκινο πένθος ποὺ βάζουν.

Λαζαρενός
Βύρων

“Η καρδιά τῆς γυναίκας είνε μιὰ τοξόδοη λόρα. Η μὰ χορδὴ προκαλεῖ τὸν ἔφωτα, ἢ τοῦ θεοῦ κι' ἡ τρίτη τὴν δόξα.

Ντιντεφών
Βύρων

“Η γυναίκα γερνάει κάποτε, ή φιλαρέσκειά της σπανιότερα, ή γλώσσα στης ποτέ.

Βούγκων
Βύρων

“Τὴν γυναίκα του πιορεῖ καὶ τούς γά την βλέπη νά γερνά.

Δούμπας
Βύρων

“Ο ἀσφαλέστερος δοφόμος γιά τὸν ἔφωτα είνε τὸ μίσος.

Πονσόν
Βύρων

“Οι δροὶ στὸν ἔφωτα δὲν είνε τίποτ' ἄλλο, παρὰ μεστίστες!

Άλφρεντ
Βύρων

“Η γυναίκα μπορεῖ νά σου μιλήσῃ γιά τὴν ἀληθεία λέγοντας φέμισατα, καὶ γιὰ τὴν ντροπὴ μὲ ἀδιαντοστά.

Πολλούς
Βύρων

“Η γυναίκα είνε γλώσσα ποὺ τὸ λαπτίζονται στὸ θεό, δταν διαυσός διάβολος δὲν τοῦ προσθέτει τὰ μυρωδικά του.

Σαΐξπηρ
Βύρων

“Ἐκείνος ποὺ δίνει ἐμπιστούνη σὲ μιὰ γυναίκα, δὲν ἐμπιστεύεται παρὰ σ' ἔνα ληστή!

Άσιστος
Βύρων

“Η γυναίκα είνε ἔνα ἀσθενικό πλάσμα ποὺ έχει διαυσός προκισθῆ ἀπ' τὴν φύσι μὲ μιὰ ἀπίστεντη δύναμι : τὰ θέλγητρά της!

Κασέγκελ
Βύρων

“Η ζωὴ τῆς γυναίκας διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιόδους : Στὴν πρώτη περιόδο ποθεὶ τὸν ἔφωτα, στὴν δεύτερη ἀγάπη καὶ στὴν τρίτη μεταγονίνει γιά τὸν ἔφωτας της.

Νινόν
Βύρων

“Ἐκείνος ποὺ κατώθισε νά δαμάσῃ μιὰ γυναίκα, αὐτὸς δὲν φοβάται σύτε τὸν διάβολο.

Μ. Ναπολέων
Βύρων

